

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Опет браћо и сестре света недеља и опет Јеванђеље Христово, у току целе године тако. Сваке недеље по један део, по једна поука и порука, по једно предивно и преславно чудо Божије које нам Света Црква износи пред нас. А све са једним циљем – да нас припреми и да нас упути како да живимо у овоме свету да би смо поставили своје назначење, свој циљ, а то је да би смо наследили живот вечни. Сва Јеванђеља која се читају у току године своде се на једно, да људе покрену да се труде за живот вечни и Царство небеско. Да се уклоне од зла и да чине добро. Тако и данашње свето Јеванђеље које говори о једном безумном богаташу управо има тај смисао и тај циљ да нам покаже шта је најважније човеку у овоме животу? Шта треба да нам је на првом месту а шта на другом и осталим местима? Овај богаташ коме, каже Јеванђеље, роди њива изобилно и он видећи толики род забрину се; *шт̄а ћу чинӣти, немам где сабра̄ти толика бла̄га која ми је ле̄шина донела*. И доноси одлуку – знам, порушићу старе житнице, саградићу нове и веће, сабраћу сво благо своје у те житнице, сво имање своје и рећи ћу души својој: *Душо имаш мно̄го бла̄га за мно̄го ѿгодина, ѿочивај, једи, ѿиј и уживај*. Тако мисли богаташ. А Бог му каже и поручује: „Безумниче, још ове ноћи узеће душу твоју од тебе, а које си спремио чије ће бити?“ И Господ завршава ову кратку поуку са опоменом: *Тако бива свакоме који ш̄ече себи бла̄го а не бо̄га̄ти у Бо̄гу, не бо̄га̄ти се Бо̄гом*. То је браћо и сестре јеванђеље свакога човека посебно и свих људи заједно. Треба да извршимо смотру над собом да видимо да ли ми спадамо у онај део људи којима ће бити упућене ове страшне речи, *безумниче, још ове ноћи узеће душу твоју од тебе*. То важи не само за материјална блага то важи и за све, било шта у овоме видљивом и невидљивом свету. Тако бива свакоме који се не богати у Богу, који се не

богати Богом. Значи, свето Јеванђеље поручује и поучава све нас да је најважнија дужност свакога човека да се богати Богом, да задобије Бога у себе, да усели Бога у себе. Све друго, и имање, и знање, и професура, и занати, и породица, све то мора бити на другом месту. На првом месту је Бог. Јер без Бога ако човек стекне и цео свет, и све звезде и сва сунца, ништа му то не вреди јер то ништа не надживљава њега и његову смрт. Зато све оно што смрт може да уништи и од чега да нас одвоји, није достојно да буде предмет наше бригае. А најмање оно што је богаташ рекао, да поручује души својој, једи, пиј и уживај. Онај ко стави уживање на прво место, који стави уживање, покој, јело и пиће као смисао свога живота, он је у друштву оних који ће чути ове страшне речи: Безумниче још ове ноћи узеће душу твоју од тебе! Није човек створен и послат у овај свет да почива и да ужива, него да се богати Богом и у Богу и да припрема себе за Царство небеско, за живот вечни. Ради тога је човек створен, ради тога је свет створен, ради тога је Господ Христос дошао у овај свет, ради тога је основао Цркву своју и оставио нам у њој сва своја небеска блага којима се можемо богатити, а то су свете Тајне и свете врлине које оплемењују нашу душу, које чисте од сваке прљавштине, од свакога греха, од сваке страсти, и везују нас с Богом, да би смо били способни да наследимо живот вечни у Царству Христовоме.

Тако бива свакоме, каже Господ, који тече себи благо, било које врсте земаљске ствари, било имовно, било новац, било уживање, било ма шта друго из овога света, тако бива и њему јер ће и он чути те страшне речи. И још каже Јеванђеље, Бог поручује безумном богаташу, не вели узећу душу твоју од тебе ове ноћи, него узеће. Ко? Ђаво. Јер човек ако није испунио себе Богом, ако није обогатио себе Богом онда је обогатио себе ђаволом. Јер Бог ако узима душу она иде у Рај, а ђаво узима оне

душе које се богате материјалним благом а не богате се Богом и у Богу. Где оне одлазе? Одлазе тамо у месту које је припремљено ђаволу и анђелима његовим. Не за људе. Није пакао створен за људе, створен је за демоне, за ђаволе, али људи који се драговољно одреде да служе и да врше вољу ђавола уместо вољу Божију, онда нема трећег места него иду тамо где су њихови, ови који их наговарају на свако зло, на сваки грех.

Браћо и сестре, ми се налазимо на почетку светог Божихњег поста, времену које је Црква одредила да појачамо своју молитву, свој пост, своју веру да укрепимо, своје милосрђе да покажемо према другима, своје трпљење према браћи својој, да би смо припремили и очистили себе, и припремили се за сусрет са богомладенцем Христом чије рођење на крају овога поста прослављамо. Најважније у току овога поста браћо и сестре, да извршимо смотру над душом својом, да видимо шта је нама смисао и циљ овога живота. Да ли нешто од онога ради чега ћемо и ми чути оне страшне речи *безумнице...*, или се богатимо Богом и у Богу и тако припремамо себе да можемо Господа Христа примити у себе. Најважније је искористити ово време за свету Тајну покајања и исповести грехова својих јер нема човека да живи а да не греша. Каже свети апостол Петар да праведник греша на дан седамдесет пута а ми остали сигурно много више у току свакога дана. Зато је потребно у току овога и сваког другог поста и кад год осетимо потребу душе своје да прибегнемо светој Тајни покајања и исповести грехова својих и да тако повремено чистимо душу своју да би смо је припремили за живот у Царству Христовоме, у животу вечноме.

Нека би Господ молитвама светих угодника Божијих из рода нашега, из рода хришћанскога даровао свима нама мудрости и снаге духовне и телесне да се увек одредимо за оно што је најважније у овоме животу, за Бога, и да служимо Богу. Да

испуњавамо себе Богом и богатимо се Богом и светим врлинама. Јер само тако браћо и сестре, можемо се надати када пођемо одавде, да нас Господ прими у Царство своје и да тамо и ми са свима светима славимо Њега, чудесног Господа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност.

Амин.